

Ικαρία: Έφυγε η κυρά του αργαλειού σε ηλικία 112 ετών

/ [Επικαιρότητα](#)

Έφυγε χθες από τη ζωή η κυρά του αργαλειού Ιωάννα Πρωίου - Δημητριάδου σε ηλικία 112 ετών, η οποία γεννήθηκε στις Ράχες [Ικαρίας](#), το 1911 - ένα χρόνο πριν απελευθερωθεί το νησί από τους Τούρκους.

Είχε γίνει γνωστή στα πέρατα της γης, για την τέχνη της αλλά και για την ηλικία της. Δεδομένου ότι το νησί βρίσκεται στη μπλε ζώνη με τις περιοχές των μακροβιότερων σε ηλικία κατοίκων, στο κόσμο, η Ιωάννα Πρωίου, ήταν πρώτο θέμα σε αυτά τα ρεπορτάζ.

Είχε δώσει αμέτρητες συνεντεύξεις σε ξένα και ελληνικά μέσα ενημέρωσης. Είχε απίστευτη οξύτητα πνεύματος και ευφράδεια λόγου και χιούμορ. Μάλιστα μάλωνε όσους «περίεργους» ερχόταν να δουν αν ζει, με τη φράση «τι θέλετε και με καθυστερείτε, μια χαρά είμαι, αλλά έχω πολλή δουλειά στον αργαλειό μου και χασομερώ, άντε γεια σας.....».

Δεν υπολόγιζε ηλικίες, είχε ένα απίστευτο κουράγιο να δημιουργεί συνεχώς, χαράζοντας νέους στόχους, μόλις τελείωνε αυτούς που είχε βάλει μέχρι τώρα και πάντα τους ολοκλήρωνε με επιτυχία.

Η **Ιωάννα Πρωίου Δημητριάδου** ήταν το 12ο μεταξύ δεκατριών παιδιών. Η μητέρα της, Ευθυμία, γεννημένη το 1870, ήταν από τις καλύτερες υφάντρες του νησιού.

«Με μεγάλωσε η μητέρα μου κάτω από το αργαλειό. Είχε ένα σεντούκι ανοιχτό και μωρό που ήμουν με είχε απιθώσει στο ανοιχτό του καπάκι, που ήταν κοίλο. Με το ένα πόδι δούλευε στο **αργαλειό** και με το άλλο κούναγε εμένα. Εκεί με μεγάλωσε, μέσα στα χνούδια και τις κλωστές. Το πρώτο παιχνίδι που μου 'δωσε στα χέρια για να μην κλαίω, ήταν μια **κλωστή** από ένα χοντρό μάλλινο νήμα. Εγώ έπαιζα με την χοντρή κλωστή, τράβαγα τα νήματα και τόσο ξελογιάστηκα που ξέχασα το κλάμα και μπόρεσε η μάνα μου να κάνει τη δουλειά της. Έφτιαχνε παραγγελίες **υφαντά** και ζούσαμε. Τότε ο κόσμος ντυνόταν με υφαντά – από πανάκια για μωρά, μέχρι εσώρουχα. **Υφάσματα** ρολό φτιάχναμε – για σεντόνια μέχρι ρούχα. Παίρναμε το μαλλί των ζώων, το κλώθαμε, γινόταν μαλακό και το υφαίναμε. Φτιάχναμε σκεπάσματα, φορέματα, πετσέτες, κοστούμια. Τα πάντα. Ό,τι μπορείς να φανταστείς. Αργότερα, υφαίναμε **λινομέταξα**. Και ήταν υγιεινά, γιατί ανέπνεαν, δεν είχαν χημικά. Τώρα βγαίνουν τόσες μελέτες που λένε τι κακά υφάσματα κυκλοφορούν. Τα διαβάζω και λέω, να, γιατί να μην ξαναγυρίσουν τα κορίτσια να μάθουν αυτή την τέχνη;», είχε πει σε συνέντευξή της.

«Μόλις ξεπετάχτηκα, ανέβηκα κι εγώ στο αργαλειό. Εκεί μεγάλωσα, εκεί ζυμώθηκα. Μια φορά στα κρυφά, μπήκα στο αργαλειό και έτρεμε η ψυχή μου μην μπει η μάνα μου και μου φωνάξει πως της χαλάω το στημόνι. Την περίμενα να έρθει με χτυποκάρδι. Να σου την κι έρχεται. Ρίχνω μια ματιά, να δω πώς με κοίταζε. Και τη βλέπω χαμογελαστή! Και μου λέει “Ιωαννάκι, τα ποδαράκια σου είναι ακόμη κοντά. Να μεγαλώσεις λίγο και θα σε βάλω στο αργαλειό”. Αυτό μου

‘δωσε ζωή! Αντί να φάω ξύλο, μου ‘δωσε θάρρος. Η μάνα μου η Ευθυμία ήταν ξακουστή υφάντρα. Και εμένα διάλεξε από τις κόρες της για τη συνέχειά της. Από τα 15 μου ήμουν επαγγελματίας υφάντρα», όπως ανέφερε.

«Αν και έχω δώσει τα πάντα για το αργαλειό, πλέον χρειάζομαι βοήθεια. Έχω διαθέσει όλους μου τους πόρους για να εφοδιάσω τα αργαλειά, για να παίρνω τις πρώτες ύλες να μαθαίνουν τα κορίτσια. Μίλησα και στον **δήμαρχο Ικαρίας** πως τόσα χρόνια είμαι **εθελόντρια** και πως ότι είχα τα ξόδεψα εκεί με ευχαρίστηση και ποτέ δεν σκέφτηκα να πάρω επιδότηση, αλλά πλέον χρειάζεται να βοηθήσουν και άλλοι. Ψάχναμε, για παράδειγμα, έναν χώρο για να μπουν τα τρία αργαλειά και να μπορούν να μαθαίνουν οι νεότεροι. Σκέφτηκα ένα εγκαταλελειμμένο δωμάτιο, που ήταν σκουπιδότοπος, με σαβούρα, κοντά στο Δημοτικό σχολείο. Ο δήμαρχος βοήθησε, το καθάρισαμε και το κάναμε το “**Σπίτι του αργαλειού**”», τόνισε.

Σύμφωνα με το ikariaki,” αυτή η υπέροχη μητέρα, γιαγιά, θεία, δασκάλα, η κυρά

Ιωάννα, έφυγε από κοντά μας, γιατί έχει πολλή δουλειά ...να φτιάξει τα υφαντά της για τους αγγέλους και αρχαγγέλους που την υποδέχτηκαν στις αυλές του Παραδείσου. Ορφάνεψε όχι μόνο η οικογένεια της, αλλά και όλοι οι Ικαριώτες όπου γης, που την είχαν αγαπήσει τόσο πολύ σαν δικό τους άνθρωπο”.

Πηγή: ikariaki